

Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul sfinților arhangheli Mihail și Gavriil

Slava Mea cerească umple acum încăperea în care Eu, Domnul, Mă întâlnesc cu poporul care se strânge la izvorul Meu de cuvânt în sărbători, iar pe dinafara încăperii oștirile îngerești, ca și înăuntru, și-au întocmit ziua serbării lor în cer și pe pământ. Amin.

Sunt Domnul și Învățătorul tău, poporul Meu de lângă izvor, cu care-Mi împlinesc în zilele acestea lucrările Mele pe pământ și cuvântul Meu de peste tine, și cu care Mă împart acolo unde el trimite. Te-am așezat, fiule, să-Mi gătești frumos sărbătoarea îngerilor și Mi-ai gătit-o, iar îngerii Mi-au gătit-o de sus, și cu mare slavă stau cetele îngerești înăuntru și în afara casei întâlnirii Mele cu poporul cel venit la izvor. Ai trudit, tată, cu neodihnă ca să îplinești cuvântul Meu, iar Eu îți mulțumesc ca un Dumnezeu și te cuprind în dragostea Mea și te întăresc pe mai departe pentru zilele Mele de slavă, căci venirea pe nori a cuvântului oMeu la tine este slava cu care Eu vin și te cuprind și te ocrotesc ca pe bunul Meu cel de azi pe pământ.

Vouă, străjeri din porți, vă dau, tată, vlagă înnoită ca să stați înaintea cuvântului Meu și să-l așezați în carte, și apoi înaintea poporului Meu adunat la izvor, și apoi înaintea neamului român. O, privegheați, tată, înaintea Mea cu dăruire și cu milă de calea Mea cea grea de la Tatăl la om, căci privegherea omului s-a stins pentru Dumnezeu, iar Dumnezeu este Cel ce dă viață la toate și pentru ca să fie ele și să slujească oamenilor din cer și de pe pământ.

O, dacă n-aș fi Eu dăruitorul omului cum el nu știe cum sunt și cât sunt, n-ar mai fi nici omul pe pământ. L-aș opri pe om din calea mersului lui și i-aș arăta cum are el viață în el și pentru el, dar necredința lui este fără de oprire, și chiar dacă el se zdruncină o clipă mai mică sau mai mare când Eu Mă apropiu să-i deschid ochii mari și fiorul din el ca să înțeleagă că e slab și că el nu este dacă stă fără cele de la Mine peste el, omul se întoarce de fiecare dată la slăbiciunea de a nu-L iubi și de a nu-L urma pe Dumnezeu pe pământ, și iată, între cei cu suflet viu între pământ și cer, omul este cel mai semeț, cel mai gol de dragostea de Dumnezeu, Dătătorul vieții, Duhul Care îl poartă pe om spre împărăția Mea.

O, veseliți-vă, oștiri îngerești, și voi, căpeteniile lor! Dați Domnului slavă și închinăciune și întețiți cântările cerului pentru slava Mea! Ea este arătată în Scripturi cum este ea, iar omul credincios și adevărat precum Eu sunt vede cu credința și vede slava Mea cea scrisă în Scripturi cum este ea. Ne așezăm acum la masă de cuvânt cu poporul adunat de peste tot la izvor. Ne aplecăm și îl îmbrățișăm cu slavă și îl plângem pe omul necredincios, care trăiește fără slava Mea peste el. Împlinirea Mea în om este slava Mea din om și slava lui din Mine, căci cerul și pământul își întocmesc lucrarea Mea în om când el stă în duhul credinței și al credințioșiei înaintea Mea pe pământ.

Te îmbrățișez și te sărut cu cuvântul Meu cel dătător de viață, popor venit la masa Mea de cuvânt pentru sărbătoarea îngerilor! Te privesc cu duh de Părinte milos și de Păstor mângâios. Ți-am însoțit pașii și calea spre izvorul Meu de Duh Sfânt. Așează-te acum, căci petrecerea îngerilor întocmește azi zi de serbare și zi de rugăciune pentru neamul român în cer și pe pământ. O, așează-te înaintea Mea, că iată cum Mă așez Eu înaintea ta cu podoaba cerului, cu slava îngerilor care Mă poartă în car de slavă ca pe Domnul lor, ca pe Unul Dumnezeu de peste toate cele ce se văd și cele ce nu se văd cu ochiul cel trupesc al omului. Mă aplec și Mă așez cu tine în lucrare de cuvânt. Te cer să fii și să rămâi întru Mine cu viața ta și cu lumina ei cea din Mine, căci Eu sunt Lumina și Eu sunt Calea, Adevărul și Viața, dar dacă rămâne numai să audă omul cine sunt Eu și ce sunt pentru viața și pentru pașii lui pe pământ, el nu se așează să Mă îplinească în el așa, căci dacă Eu sunt Calea, Adevărul și Viața, cel ce crede că acestea sunt Eu,

se face și acela ca și Mine, calea, adevărul și viața, căci pentru viața cea din om și pentru pașii lui pe pământ am spus Eu, Domnul, ce sunt Eu, și ca să se împlinească omul în acest cuvânt al Meu de peste el, cuvânt vechi de două mii de ani, dar care este mereu astăzi ca și Dumnezeu.

Omul adevărat trebuie să trăiască pentru Dumnezeu pe pământ. Nu este cu neputință omului să trăiască așa. El are în el putere să trăiască pentru Dumnezeu sau pentru sine pe pământ, dar fericit este acela care știe cu totul că viața lui e de la Dumnezeu, și ale Lui din ale Lui trebuie să-I dea Lui, și pe toate din el să le aibă de la Dumnezeu și așa să se împartă în lături pentru lumina Mea între oameni, și care să brăzdeze ea prin întunericul oamenilor și să vadă ei fâșia de lumină cu care Eu Mă sălășluiesc în el, în cel ce are în el de la Mine și numai de la Mine calea, adevărul și viața pentru viața lui, viață cu de-amănuntul în om, și nu numai cu spusul.

Iată, găsiți aici, la izvorul Meu între pământ și cer toate bunurile vieții, căci Eu atât de mult iubesc omul până ce, iată, Mă fac cuvânt nou între pământ și cer, și Îmi fac venirea la el ca să-l găsesc părintește și ca să-l deprind apoi să se facă prunc pentru ascultare ca să-i dau lui împărăția Mea și să Mă zidesc în el și să-Mi fac în om cerul Meu, scaun de domnie să-Mi fac în el, Împărat al vieții omului să fiu prin viața lui cea vie, viața împărăției Mele în el. O, aveți grijă, tată, să fiu Eu Împărat în voi, iar voi împărăție a Mea să fiți, și nu uitați că nu puteți să slujiți la doi domni și să mai fiți și cu inima curată. O, nu se poate așa. Gustul trupului, gustul lumii vă șoptește că se poate așa. O, nu! Ce curățenie de inimă mai poate dovedi cel ce slujește la doi stăpâni?

O, popor venit la școala Mea de învățătură, îți pun înaintea cuvântul Meu prin care am spus: *«Feriți-vă cei curați cu inima, că aceia vor vedea pe Dumnezeu»*, iar acum, după două mii de ani, vă spun vouă că Dumnezeu Se vede în cei curați cu inima, și aceia sunt cei cu inima curată. Amin. Îi veți cunoaște după roadele lor, nu după cuvintele lor, și le veți cunoaște credința cea din fapte, căci adevărata credință și lucrare a ei este fapta ei, care o desăvârșește pe ea însăși la vedere.

Vă povățuiesc pe voi, cei mai proaspăt veniți la izvorul Meu de cuvânt, vă povățuiesc să nu vă fie rușine cu Mine și cu faptele vieții Mele în voi și ale sfinților Mei în voi, căci cine se rușinează cu Mine în el înaintea fiilor oamenilor, acela are în el doi dumnezei, și pe nici unul nu-l slujește cu credincioșie. O, nu puteți avea cinste mai mare între fiii oamenilor și nici statură mai mare ca aceea care seamănă cu Dumnezeu în voi. Au oamenii nevoie de Dumnezeu și nu Mă pot găsi, bieții de ei. Faceți-vă cu mare iubire chip al Meu și al sfinților Mei pe pământ între oameni. Dacă acum aveți de la Mine dăruit vouă darul credinței sfinte în urma propovăduirii Mele până la voi de la gura izvorului Meu cel din mijlocul neamului român, apoi voi lăsați-vă lui și plăcerii lui în voi cu totul, căci așa se pune credință sfântă vouă în cuvântul Meu cel de atunci și cel de acum. Curând, curând vor fi pe pământ peste tot stârvuri ale celor necredincioși care s-au bizuit pe ei înșiși. Vă îmbrac în puterea de a fi, căci Eu sunt Cel ce sunt. Dragostea din voi vă poartă acum tot mai des spre izvorul Meu de cuvânt, și prin voi binecuvintez cetatea din care veniți spre Mine ca să luați de la Mine pentru voi și pentru ea așa cum a luat femeia samarineancă sămânță de Duh Sfânt în ea de s-a dus în cetatea ei și a semănat-o și a ieșit rod însutit în ea pentru cărarea Mea cu ei pe pământ, și samarinienii au crezut atunci mai mult decât poporul Israel în Fiul Tatălui Cel venit atunci pe pământ. Mergeți cu credință și cu duhul rugăciunii și semănați sămânța Mea în cetate la voi, iar cei ce vor crede și se vor mântui de ei, se vor îmbrăca întru Mine așa cum voi vă îmbrăcați. Nu uitați că duhul credincioșiei trebuie să însoțească darul credinței sfinte. O, nu uitați că fericiți sunt cei ce nu se smintesc întru Mine, fiindcă cei ce se smintesc cad din fericirea Mea. În cetatea din care voi veniți spre Mine cu inima și cu pasul am pe cel uns al Meu prin lucrarea cuvântului Meu de azi. Mi-am înscris prin el numele Meu cel nou pe pământ, lucrarea Mea de nou Ierusalim, căci cu el martor al Meu am așezat iarăși pe fâgașul ei cel dintâi biserica Mea, popor binecuvântat prin împlinirea Mea întru el. O, ridicați Mie rugă pentru ca să cadă de pe el legăturile urii celor ce îl urăsc pe el pentru numele Meu! Fiți grai și faptă de vestitori ai lucrării Mele cea de peste cincizeci de ani în mijlocul neamului român,

lucrare cu istorie pe acest țărâm spre care Eu, Domnul, am tras acum, la sfârșit de timp, și le grăiesc oamenilor ca și acum două mii de ani cu graiul Meu de Învățător cu putere de cuvânt. Îngerii Mei toți vă spun vouă în ziua lor de serbare, și le spun poporului tot adunat la izvor, și spun așa îngerii Mei:

– *Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu, și pace pe pământul român și bunăvoire întru cei credincioși! Lăudați pe Domnul ca îngerii și ca sfinții! Fiți împărțitori de Duh Sfânt și de puteri de sus peste neamul român și de duh de rugăciune în ziua aceasta pentru soarta lui cea de mâine! Duhul Sfânt vă poartă pe aripi așa cum își poartă vulturul pe aripi puii ca să-i învețe să zboare, căci Duhul Sfânt Se rotește deasupra voastră și voiește să Se așeze în voi ca să vă fie de viață. Sfânt, sfânt, sfânt este Domnul Dumnezeu Savaot și plin este cerul și pământul de slava Sa și a Fiului Său Iisus Hristos, Cuvântul lui Dumnezeu! La porunca Lui toate cele din cer slujesc Lui pentru cei credincioși Lui care se fac slujitorii Lui, căci omul cel adevărat trebuie să trăiască pentru Dumnezeu pe pământ. Veniți la izvorul slavei Domnului, veniți mereu, veniți și beți! Noi, toate oștirile îngerești vă înaripăm duhurile ca să veniți să beți din cupa iubirii lui Iisus Hristos pentru voi, cei ce credeți Lui și venirii Lui iarăși de la Tatăl la om. Suntem de strajă pentru soarta neamului român dimpreună cu sfinții toți pe tot pământul român acum, când sorții iar se bat pentru cel ce va fi să stea pe mai departe cârmaci al corăbiei Domnului, căci țara română are scris pe catargul ei țara Noului Ierusalim, trăire vestită în Scripturi să fie pe pământ cu oamenii și să șteargă lacrimile de pe obrajii lor, pentru credința lor în făgăduințele Domnului. Credeți întru Unul Dumnezeu și întru unul neamestecat izvor al Său de azi pe vatra neamului român! O, toate izvoarele s-au amestecat, toate râurile care dau să adape oamenii însetați de viață, căci duhul de om se dorește a fi dumnezeu peste oameni, dar zice Domnul peste cei ce lucrează așa peste oameni: „Fața Mea și lucrarea Mea se cunoaște curată unde este, numai să vină omul să se dea Mie inimă curată și neamestecată și neîmpărțită, căci darul proorociei este scris în Scripturi cum să fie el și cum să lucreze el acolo unde este și face“. O, firea îngerilor vede bine aceasta ce zice Domnul, și vai omului care nu vede din pricina mărginirii vederii lui și nu are cum să se ferească de ceea ce nu este Dumnezeu sau fața lui Dumnezeu prin lucrările oamenilor.*

Iată-L pe Domnul Cuvântul cum ne spune nouă, îngerilor, să aducem la masa Lui de cuvânt pe cei ce așteaptă în morminte pe Domnul. Noi împlinim, și Domnul Se apleacă apoi ca un Dumnezeu în semn de mulțumire, și iată, am adus la masă pe cei adormiți. Se face aici pomenirea lor în ziua îngereștilor puteri și a firii îngerești și avem lucrare îngerească în ziua aceasta de serbare. O, lăudați pe Domnul ca și îngerii Lui! Lăudați-L pe El în psaltire și în alăută, în glas de strigare, și din strune lăudați-L, căci a Lui este toată slava, a Celui ce I se cuvine este ea! Amin.

Glas de îngeri a grăit vouă în zi de sărbătoare îngerească. Amin, amin, amin.

– Și acum, Eu, Domnul, pecetluiesc grăirea îngerilor pentru cartea Mea cea de azi, și ea este mărturia Mea și a venirii Mele cu sfinții și cu îngerii toți. Amin.

Odihnesc de așteptare pe cei adormiți. Le dau bucuria întâlnirii lor cu poporul Meu de azi cu care-Mi port venirea, le dau mângâierea cea din cuvântul Meu grăit în ziua de serbare a îngerilor și le pregătesc prin masa Mea de azi încă și încă clipa învierii depline, răscumpărarea trupurilor. Amin.

O, sunt vlăguți cei ce-Mi stau porți pentru ca să vin cuvânt în carte, iar cuvântul Meu este mult. Am acum cu Mine pe Verginica, trâmbița Mea prin care Mi-am sunat venirea Mea de azi și Mi-am pregătit și Îmi tot pregătesc un popor până ce voi rămâne cu ceva mult prea scump în mână, căci poporul Meu trebuie să fie scump și pus la scumpit și tot pus la scumpit, și fericiți sunt cei ce Mă ascultă pentru lucrul Meu cel mult cu ei! Am cu Mine în sărbătoarea îngerilor pe trâmbița Mea.

O, trâmbiță a Mea, o, tată, grăiesc cu tine în cer, căci ziua de serbare a îngerilor a întâmpinat duhul și suflătorul păstorului Daniel, păstor al poporului nostru azi. Ești acum între cei din cer cu el. Mult îndurerat cum a fost pe pământ, el neobosit a lucrat la duhul și la mintea și la simțirea poporului care venea să-Mi fie popor. L-am slobozit de legături și de dureri, de multele-i dureri ale lui și ale Mele în el, iar în ziua de mâine îi așezăm trupul spre odihnă. Mergem cu cei trudiți mult, cu cei ce au trudit și Mi-au gătit sărbătoarea îngerilor, și pe care i-am pus îndoit să trudească și să gătească și așezarea în odihnă a trupului păstorului Daniel. O, mult a lucrat el, mulți diavoli a biruit din calea lui cu Mine prin credința lui cea statornică și mult stăruitoare până la sfârșit! O, atât de credincios a fost! N-a mai fost altul în poporul Meu de azi ca și el până la fiii cei de azi cu care Ne sprijinim acum pentru venirea Mea pe mai departe cuvânt. L-au părăsit copiii și pe el și pe Mine, dar iată, el are fii, are ucenici, care-l poartă pe el mai departe, pe Mine și pe tine și pe el, tată. Îmbrățișați-vă acum, mângâiați-vă în dureri, întăriți-vă unul lângă altul pentru veghea și pentru mersul cel sfânt al poporului cel sfințit cu care Eu, Domnul, Îmi lucrez azi lucrările Mele pe mai departe pe pământ, pe cele din zilele acestea, o, trâmbiță a Mea! Ziua de azi e cu multă sărbătoare, iar mâine iarăși vom serba sărbătoarea mergerii la cer a păstorului Daniel. Am arătat la cineva din satul lui cu mulți ani în urmă în vedenie de noapte ce mare, ce răsunător și ce purtat a fost numele lui între cei din cer în vremea lucrării lui cu Mine și cu tine pe pământ, Verginica Mea. O, tată, scumpă este la Mine adormirea cuvioșilor Mei și mare sărbătoare este ea pentru sfinții Mei! Ți-am dat mângâiere mare. Tu vezi acum în cer ce este mângâierea și dorul cel pentru ea, căci avem popor pe pământ și îl purtăm în dorul Nostru și căutăm mângâierea de la el tot mai mult, o, mult mai mult decât caută el de la Noi, căci în cer e totul văzut și totul treaz și sfânt și se vede bine totul. O, cerul este plin de dor de cele ce are el pe pământ parte a lui, căci pe pământ e totul sub stăpânirea omului și nu mai avem oaze de odihnă pe pământ Noi, cei din cer, dar plata moștenirii Noastre este poporul cuvântului Meu, și îngerul Meu este și al său. Amin.

Te port pe slavă de înger în ziua serbării îngerilor, poporul Meu de la izvor, iar mâine vom merge pe aripile slavei lor cea Mie închinată și vom așeza în odihnă și în tihnă trupul păstorului Daniel. Oștirile îngerești s-au făcut lui cale netedă spre slăvile cele de sus. Îți dau, tată, puteri înzecite, că mult trudit ești. Știi tu, oare, care este ajutorul tău în jertfa ta cea cu trudă? O, ascultarea îți este ușurare în greu, căci greul Meu este greu de dus, și cu tine îl duc, tată, îl duc și pe cel din cer, și pe cel de pe pământ. Poporul Meu, puțin cât este el, este mult și greu pentru umerii tăi mici. Eu însă stau cu tine sub cruce și salt de ea nu ca acum două mii de ani, ci cu toate puterile cerești și îngerești și te sprijin pentru lucrarea Mea cu tine, că n-am cu cine să Mă sprijin pe pământ. Mă sprijin cu tine, și tu cu Mine și cu grija Mea de tine. Unul de altul avem grijă, și iată, mergem și iar mergem. Mergem, poporul Meu, și prin credință vom aduce la bine corabia cu care mergem pe deasupra stricăciunii de pe pământ. Nu mai este loc curat, drum curat și nici un colțisor curat nu mai găsim pe pământ. O, poporul Meu, stai întru Mine, tată, și fii mulțumit și fii cuminte, poporul Meu! Eu sunt Cel ce pot pentru Mine și pentru tine, iar tu ești cel ce poți Mie, fiule. Amin.

Și dacă-Mi voi întări un picuț pe cei din porți, Eu, Domnul, voi căuta să mai așez cuvânt lângă cel de acum, că vreau să-Mi săvârșesc mai întreg râul cuvântului Meu de câte ori el vine să se deșarte deplin în cartea sa cea de azi, cartea Mea cu tine, poporul Meu. Pace ție! Pace ție! Pace ție! Amin.

Pace vouă, celor ce ați venit și Mi-ați mângâiat Duhul și privirea privindu-vă venind și petrecând cerește și simțind fiorul întâlnirii voastre cu Mine! O, pace vouă, celor mai proaspăt născuți din cuvântul Meu cel din zilele acestea pentru ca să-Mi fac prin el un popor sfânt pentru slava Mea cea de la sfârșit de timp! Duhul Meu vă iubește așa cum voi Mă iubiți. Duhul Meu vă învață așa cum voiesc Eu să vă am. Duhul Meu vă așteaptă să fiți pe deplin răsădiți în lucrarea Mea, cu care-Mi fac ogor de însămânțat sămânța Mea cea nouă, Duhul Meu Cel dătător de viață

pentru răscumpărarea omului. Vă iau în Duhul Meu. Dacă vreți, rămâneți întru El, rămâneți în iubirea Mea! Vă pecetluiesc acum cuvântul glasului vostru cel dinăuntru și prin care glăsuți în Duhul: „*Voim, Doamne! Ajută Tu voinței noastre!*“. Amin.

Oștirile îngerești rămân acum cu voi și vă vor însoți mâine pentru datoria cea sfântă, pentru ziua de serbare a păstorului Daniel, fii ai poporului Meu. Eu, Domnul, vă voi întări și pe voi, cei ce ați pregătit toate ale sărbătorii, și îi voi întări și pe cei ce vor merge la sărbătoare, și cu oștirile îngerești vă voi întări. Amin.

Pace vouă, oștiri îngerești slujitoare ale slavei Mele, căci Eu pentru slava Mea v-am creat!

– *Slavă și închinare Mielului lui Dumnezeu, Domnul Cuvântul, Ție, Iisuse Hristoase, Împăratul îngerilor și al oamenilor credincioși între fiii oamenilor! Slavă numelui Tău mare și a împărăției Tale în cer și pe pământ! Cerul este scaunul Tău de domnie și Îți este larg, iar pământul Îți este așternut picioarelor, și este strâmt pentru Tine pe pământ din pricina necredinței oamenilor care au luat pământul ca să-l stăpânească ei.*

Slavă Ție, Celui ce vei birui curând, curând peste tot și peste toate, și apoi le vei închina Tatălui ca un Fiu supus și mare prin supunerea Ta, Îți spun Ție acum toate oștirile îngerești în ziua lor de serbare în cer și pe pământ. Amin, amin, amin.

Cu sărbătoare îngerească am petrecut în ziua care a trecut, și mare a fost slava sărbătorii pentru tot cerul de sfinți și de îngeri, și e mare minune că are cerul pe pământ așternut pentru Mine ca să Mă fac cuvânt de venire, acum, la sfârșit de timp, și să-Mi audă cei din cer cuvântul Meu cel mare și să ia din el bucuria cea mult așteptată lor, căci bucuria cea desăvârșită, cea întregă, așteaptă la capăt de timp, precum așteaptă și cei ce o nădăjduiesc pe ea cu credință, cei din cer și cei de pe pământ, bucurie trecută prin multe dureri, prin mari suferințe și încercări, prin tot felul de ispitiri, spre plata ei cea întregă apoi. Amin.

Eu, Domnul, aștept cu cei din cer ziua când toate Mi se vor supune ca să le pot pune înaintea Tatălui Savaot ca un Mieluț biruitor, căci sunt Mieluțul Tatălui și Îi sunt supus. M-am supus Lui când M-a trimis din cer pe pământ ca să Mă întrupez și să cresc Fiu al omului, și apoi să Mă las Mieluț junghiat de poporul prin care Tatăl Meu M-a făcut cunoscut pe pământ, popor din care se trăgea mama Mea Fecioara. O, n-am stat împotriva celor ce M-au defăimat până la moarte pe cruce, batjocorindu-Mă ca pe cel mai mare răufăcător, ca pe cel mai mare păcătos, căci trupul Meu cel defăimat și răstignit Mi-a fost așezat între doi tâlhari pedepsiți de lege pentru faptele lor tâlhărești. Așa am stat Eu supus Tatălui pentru lucrarea pe care El M-a trimis s-o săvârșesc. El de aceea M-a trimis, și M-a trimis ca să ajung defăimat de toți cei care credeau că am venit să le iau împărăția și libertatea și voia. O, M-a trimis Tatăl ca să fiu pedepsit pentru păcat în locul păcătoșilor toți, care au fost și care erau și care vor păcătui pe pământ apoi, până la sfârșitul veacurilor. M-a trimis Tatăl să plătesc tributul pentru tot omul păcătos, care-și scrie cu mâna lui pedeapsa faptelor lui vrednice de moarte, căci poruncile date de Dumnezeu pentru viață în om le-a călcat și le tot calcă fiecare om, împotrivindu-se el Celui ce le-a dat pe ele de viață a oamenilor, iar pe Mine M-a trimis Tatăl să ispășesc pentru om.

O, mare a fost sărbătoarea îngerilor lângă tine, poporul Meu de la izvor! Oaspeții veniți au fost plini de dor și de fior sfânt înaintea cuvântului Meu și a îngerilor Mei. Suitele cerești au fost fără de număr, multe. Tu ești mic încă, la fel și vederea ta, dar slava sărbătorii a fost mare și pentru cei din cer, căci cei adormiți au fost fără de număr veniți la pomenire, mulți, de la începutul lumii și până azi. S-a strâns cerul și cămărilor Domnului cu toate cele din ele, suflete și duhuri și stihii, iar îngerii cu zecile de mii de mii în cete-cete au slăvit slava Mea cu tine, cuvântul Meu cel ce cheamă la viață pe pământ cerul și pământul și toate cele ale lor. Mulți, mulți sfinți au văzut prin vremi, au văzut dinainte pe cele ce Eu, Domnul, le aduc și le voi aduce tainic pe pământ prin credința unui neam cu duhul umilit înaintea Mea, căci Eu Îmi găsesc

plăcerea în cei ce se lasă copleșiți la cuvântul Meu, în cei ce tremură înaintea Mea ca să facă voia Mea cu credința lor, cu puterea lor cea mică, dar cu iubirea lor cea din cer.

O, te întăresc în darul credinței sfinte, ca să fii tu așternutul lucrărilor Mele cele tainice, poporul Meu de azi, căci mic și puțin cum ești, tu ești, și prin harul Meu ești, căci prin tine sunt Eu pe pământ cuvânt, și ce puteam Eu dacă nu găseam credință pe pământ pentru venirea Mea cea de acum cu atât de mult rău de cuvânt pentru spălarea cu el a pământului și pentru ca să-l strig pe tot omul de la păcat la sfințenie, de la nepăsare la veghe, de la moarte la viață? Măcar să Mă spăl pe mâini, măcar să-Mi scutur picioarele dacă, trimis fiind de Tatăl la om, nu Mă primește omul cu mântuirea cea de la Mine. Mărturia Mea de azi însă se scrie și se face carte între pământ și cer și se face scaun de judecată pentru tot omul care aude și nu face faptele vieții, și care nu voiește să audă și să creadă pe Cel ce vine de la Tatăl iarăși, precum este scris să vină. Eu vin cuvânt pe pământ pentru că este scris să vin așa, iar venirea Mea este cu mare taină și este în miez de noapte. O, n-a fost noapte mai noapte ca cea de azi noapte. Dorm și nu se trezesc la glasul Meu cei ce dorm. Dorm în păcate oamenii, căci somnul păcatului este dulce lor. Am găsit un sâmburel de credință, acum, în vremea când trebuia să vin și să trâmbițez să se scoale omul și să se așeze înaintea glasului venirii Mele, și iată, Mi-am zidit locaș de venire din fii credincioși tainei prin care Eu vin cuvânt pe pământ. O, am găsit credință pe pământ pentru împlinirea Scripturilor venirii Mele iarăși de la Tatăl la om cuvânt plin de putere și de duh de înviere, și cu el, cu îngerul cuvânt, cu acela Mi-am trezit îngerii ca să-i adun cu ei la masa cuvântului Meu pe cei ce vor fi, pe aleșii Mei, care s-au ales și care se aleg pentru Mine cu credința și cu iubirea lor, și lor Mă vestesc, și apoi dau putere cosorului să meargă și să-și facă lucrarea pe pământ, lucrare proorocită ca să fie. Amin.

O, vă trebuie voință mare, fii ai poporului cuvântului Meu, și vouă, celor ce veniți să vă faceți fii ai lui Dumnezeu prin puterea pe care Eu o dau iubirii din voi, credinței din voi pentru venirea Mea. O, multă viață de Duh Sfânt pun Eu în voi, iar voi încingeți-vă cu brâul nădejzii sfinte și biruiți lumea și trupul. Amin. Le spun la toți oamenii de pe pământ să biruiască lumea: pofta trupului, pofta ochilor și trufia vieții, căci acestea sunt duhul morții, duhul care a prins putere în văzduh prin măiestria cea bolnavă a omului, căci omul își zidește moarte prin tot ceea ce s-a deprins el să facă, și cu care numai păreri de rău își pregătește lui, târzii păreri de rău și tot mai târzii.

Post sfânt, rugăciune sfântă, statură cuviincioasă, părăsirea plăcerilor, ascultarea de poruncile vieții și multă, multă iubire și credință și multă credincioșie lângă Mine, așa să îplinești tu, popor credincios, și strânge-te, tată, lângă Mine, ca să te bucuri și ca să Mă bucuri, că nu sunt între cer și pământ ceasuri și locuri mai mărețe ca atunci și ca acolo unde Eu cu tine ne întâlnim și ne scriem pe pământ cu popasul cerului, Eu și cu voi într-o întâlnire cerească în zilele acestea. Cu zecile de mii se purtau după Mine acum două mii de ani suferinzii ca să le iau de pe ei tristețea inimii și lipsa sănătății trupurilor lor, dar ca să facă ei voia Mea apoi, o, puțini de tot se alegeau așa între ei prin multa și lucrătoarea Mea iconomie, dar mare și înfierată era nevederea și împietrirea inimii omului și tăria cerbiciei lui între cele ce se văd de ochii omului, făcute de Dumnezeu.

Duhul trupului atrage duhul sufletului ca să-l facă numai trup pe omul cel slab de Dumnezeu, și trupul pofteste împotriva lui Dumnezeu în om, și bietul de om nu se poate birui. Cuvântul Meu însă poate să-i dea omului puterea cea de sus ca să se biruiască pe sine omul, și nu pe Mine în el, și de aceea Mă fac cuvânt pe pământ, o, fii ai oamenilor rătăciți de Tatăl Meu! O, nu Dumnezeu a făcut cerul și pământul, văzutele și nevăzutele lor, și pe om, și pe Fiul Său Cel Unul născut, Fiu al omului apoi pentru salvarea voastră din necunoștință de Dumnezeu? O, cât și unde mai mergeți fără toiag de păstor pentru viața voastră nevegheată, necârmuită de un cârmaci mântuitor pentru voi? Vin cu îngerii și cu sfinții și pășesc cu ei pe pământ pas ceresc pentru voi, dar ochii voștri nu văd cerul călătorind cu voi ca să găsească prilej să vedeți voi, să auziți și să

credeți apoi că este Dumnezeu pe urma voastră și așteaptă să-L iubiți și să vă faceți fii ai Lui prin legătura de iubire dintre El și voi, dintre voi și El. O, învățați, învățați iubirea! Ea este cea fără de păcat și fără de trup. Ea face din om făptură nouă, făptură de Duh Sfânt, trup duhovnicesc, supus Duhului Sfânt, Duhul lui Dumnezeu. O, biruiți-vă trupul! Nu-i dați ce vă cere el, căci carnea și sângele se împotrivesc diavolește împotriva împărăției cerurilor în om! Boldul morții este păcatul și îl înțepă în carnea omului pe om, și înăuntrul omului este moartea, și nu din afara lui, și omul moare prin păcatul cel din trupul lui, vierme neadormit în om, vierme care-l scoală pe om din somn, din așternut, ca să facă pofta lui cea vrăjmașă omului în însuși trupul lui.

O, din zi în zi mai mult și mai îndurerat voi striga la om ca să-i spun că este vierme neadormit în el păcatul și nu-l lasă să doarmă, ci îl scoală pentru păcat. Veni-va ziua să biruiesc moartea, să biruiesc Eu păcatul din om, și omul își va vedea atunci față în față cu el păcătoșenia lui, moartea, pe care și-a iubit-o și și-a înviat-o mereu, mereu în el, și atunci Eu voi fi biruitorul omului păcătos, biruitorul morții lui, căci moartea în om și-a făcut culcușul ei și a slujit viața omului și fața lui, cea de la Mine hărăzită lui prin facerea cea de la început a sa.

O, trebuie să se pocăiască omul și trebuie să părăsească păcatul și toată urma păcatului în el. Pot Eu să fac aceasta dacă omul nu vrea să asculte de porunca Mea pentru împărăția Mea în el. Împărăția Mea în om nu are nimic, nimic din lumea aceasta, și așa voiesc Eu să-l fac pe om, făptură nouă, după chipul și asemănarea Fiului lui Dumnezeu, Care S-a făcut Fiul al omului și Care S-a numărat cu păcătoșii ca pe toți să-i atragă de pe pământ spre cer, de la stăpânitorul întunericului la Tatăl Savaot, Tatăl Meu, Cel fără de început și fără de sfârșit ca și Fiul Său. Amin.

Eu, Domnul Iisus Hristos, Dumnezeu Cuvântul, am grăit acestea în zile de serbare îngerească în cer și pe pământ, spre bucuria și spre mângâierea îngerilor și a sfinților și a celor credincioși pe pământ, credincioși și adevărați, așa cum sunt Eu. Amin.

O, neam român, o, neam român, o, neam român! Te povățuiesc de mult, de mult să ai grijă de soarta ta de mâine, și tu ești prins în lațul celor ce te mint pe tine pentru viața ta. O, iată ce război, ce război de dorințe și de căutare de slavă omenească s-a zbatut în tine în ziua aceasta de sorți pentru cel ce va fi să stea la cârmă pentru tine! O, tată, Eu, Domnul, te-am scos mereu pe tine din dureri și de sub stăpâniri omenești în toată vremea istoriei tale zbuțumate, popor român, și iată, tu nu veghezi bine azi pentru soarta ta așa cum străbunii tăi vegheau pentru acest pământ. Ai creionul în mână ca să-ți scrii soarta. O, nu te da în mâna celui ce nu are grijă de tine părintește! O, cum să fac cu tine ca să nu greșești acum pentru soarta ta? Deschide-ți mintea și apoi inima și caută să simți cu inima și nu cu mintea, căci tu ești în primejdie să cazi iarăși în sângele tău și să zaci în necunoștință și în nepăsare, căci duhul omului dă să-ți îmbrobodească mintea ca să-ți scrii cu mâna ta întoarcerea iarăși la cele din care Eu am dat, totuși, să te scot, și mult sânge s-a vărsat pentru dezrobirea ta cea de la Mine venită spre tine. O, nu căuta bunăstarea ta acum, ci așează-te să cauți să stârpești mai întâi duhul minciunii, pe tot omul care minte împotriva binelui tău cel de la Mine, căci nici un bine nu se clădește pe minciuna omului care te duce cu vorba ca să-l pui pe el căpetenie a ta cum că ți-ar da el ceea ce nu are să-ți dea, ceea ce doar tu poți să-ți dai. O, mergi, tată, înainte, și nu te da acum înapoi. Eu privesc din cele cerești peste tot pământul tău și peste toți cei care vorbesc acum în numele tău folosind puteri slabe și minciuna ca să te încânte să dai înapoi.

O, nu da înapoi! Nu da înapoi, popor român! Nu-ți vrea decât binele cel ce stă acum cârmaci pentru tine înaintea neamurilor de pe pământ, și e curat cu inima pentru tine și e dârz cu duhul, chiar dacă stricăciunea de pe pământ ține toate neamurile de pe el sub piedica de a nu mai putea omul pe nicăieri pentru Dumnezeu și cu El peste viața lui.

O, neam român, nu te vinde iarăși robiei fiarei roșii, tată! Nu te da iar să cazi în capcana duhului minciunii omului care-ți spune minciuna că va fi pentru tine cu cele din el. O, e numai duh de trufie în cei ce se zbat acum cu război pe față la porțile tale ca să pună mâna pe cârma

corăbiei române prin valurile vremii de acum. Iată-i, îşi mărturisesc pe faţă dorinţele arzătoare de glorie a lor, şi nicidecum grija lor de soarta ta, ci sunt porniţi să-şi facă jocul propăşirii lor, nu să te scoată pe tine din cleşte, ţara Mea, neam român. O, mare-ţi este încercarea acum, dar Eu te-am povăţuit să stai cu duhul treaz şi să ceri Mie să-ţi dau duhul prevederii şi să nu alegi rău pentru tine când ai creionul în mână ca să hotărăşti tu, nu cei ce dau să domnească peste tine în numele tău şi fără milă de tine, ţara Mea. Cel ce stă acum cârmaci peste tine, acela este cel care te iubeşte cu inima mare, şi cu duh viteaz dă să stea el pentru tine înaintea ispitei grele, care iarăşi dă să te dărâme de pe stâncă, neam român. O, el nu te minte, tată. El dă să te ajute de la mijloc şi nu să te vândă fără de preţ. Trezeşte-te, o, trezeşte-te, iar dacă nu vei vrea Eu n-am vină pentru viaţa ta, că Eu te-am povăţuit, şi i-am dat duh de povaţă bună pentru tine şi celui ce te cârmuieşte acum. Războiul pentru răsturnarea lui e mare şi e din întuneric, şi e şi la lumină. Eu, Domnul, lupt şi încă voi lupta pentru binele tău între toate relele care dau să te prindă iarăşi sub robie şi voi sta de veghe cu îngerii şi cu sfinţii pe vatra ta şi voi privi lucrarea ta, inima ta, şi te voi insufla de la Mine tainic, căci războiul cel împotriva ta este aprig, şi nu împotriva celui de la cârma ta se războiesc aceştia, ci împotriva binelui tău, o, ţara Mea cea de azi.

O, ție îţi zic acum, celui ce stai cârmaci pentru neamul român, pentru corabia Mea, pentru ţara Mea de venire acum, la sfârşit de timp cuvânt pe pământ pentru salvarea omului: lasă-Mi Mie lupta şi grija pentru sortul care urmează să se bată pentru tine sau împotriva ta, căci forţele întunericului s-au întins peste tot şi se luptă orbeşte să tragă sub ele iarăşi neamul Meu român. Eu, Domnul, sunt peste tot cu îngerii şi cu sfinţii Mei în mijlocul neamului român, iar dacă neamul român va alege deşteptarea în clipele acestea grele, Eu îi voi da lui din Duhul Meu şi voi lucra pentru el şi pentru tine la cârmuirea lui, dar dacă el va alege minciuna şi dezbinarea şi trufia, care se împotrivesc din om unităţii şi frăţiei acestui neam, Mă spăl pe mâini de neînțelepciunea acestei clipe de răscruce a neamului român, şi el va suferi cădere şi înjosire sub omul care se vrea pe sine pentru el însuşi şi nu pentru acest neam la porţile lui. Tu însă nădăjduieşte şi stai în duhul iubirii de ţară şi de neam, iar Eu voi ţine pe poporul Meu în duhul rugăciunii şi al veghii sfinte, şi împreună cu cerul de sfinţi şi de îngeri vom sta şi vom lupta cu cerbicia cea tare a celor ce se vor pe ei înşişi, şi nu dreptatea şi pacea şi adevărul pe masa frăţiei neamului român. O, nu așa, nu așa a fost în vremile vechi frăția neamului român, şi şi-au uitat străbunii bravi cei din acest neam care nu sunt drepti pentru el acum. Tu însă aşează-te acum înaintea Mea cu bărbăția nădejdi şi lasă-Mă pe Mine sprijin al tău, căci Eu, Domnul, voiesc să merg spre biruința lui cea de la Mine cu acest neam, numai să nu cadă el în duhul cel rău al rătăcirii de Dumnezeu tot mai mult, al desfrâului cel de peste tot pământul şi al lepădării de credință, semn înaintea venirii Mele cu ziua slavei întoarcerii Mele cu slavă pe pământ la om, iar lepădarea de credință este semnul că antichrist se zbate cu puteri aprige să şteargă urma şi numele Meu de pe pământ şi să domnească el. El însă va domni până la sfârşitul său, iar Eu voi fi, așa cum am fost şi sunt, Împăratul făpturii şi Îmi voi desăvârşi din mijlocul neamului român taina cerului celui nou şi a pământului celui nou şi a Ierusalimului celui nou, precum este scris să fie pe pământ la sfârşit de timp, iar ţara română este scrisă cu numele de ţara strălucirii, şi din mijlocul ei Eu, Domnul, este scris în Scripturi să Mă arăt biruitorul morţii şi învierea a toate, naşterea din nou a lumii din cuvântul Meu cel nou, cartea cea de azi a cuvântului Meu. Pace ție acum! Nimeni să nu cârtească pentru cuvântul Meu cu care azi am grăit ție şi neamului român, neamul Meu cel de azi, Israelul Meu cel nou, cel de la sfârşit de timp. Amin.

Ia tu, popor al cuvântului Meu în mijlocul acestui neam, stai de veghe acum, stai, tată, cu mânuţele întinse spre Mine pentru ziua de sorţi şi în ziua aceea, când neamul român îşi va alege calea înainte sau înapoi, după cum el va voi să se aplece sau să nu se aplece tainei Mele, cu care dau acum să-l sprijinesc şi să-l ocrotesc pe el pentru soarta lui, pentru pe mai departe mersul său, căci războiul din mijlocul lui este mare acum pentru soarta lui, iar Eu, Domnul, i-am dat lui acum cuvântul deşteptării lui. Amin, amin, amin.

Am sfârșit și ziua a doua de serbare acum, poporul Meu slujitor. Te-am așezat, tată, să-Mi așezi în tihnă și în odihnă trupul păstorului Daniel, mare zi de sărbătoare pentru cei din cer. Vestea adormirii lui a strâns în ziua aceasta poporul care s-a hrănit în vremea celor cincizeci de ani și mai bine din râul cuvântului Meu în tot acest timp ceresc pe pământ. Poporul Meu s-a strâns mult, și mult popor din satul Mănești, sat în care cuvântul Meu a trâmbițat mult, mult și a mărturisit cu multe mărturii, căci din acest sat l-am cules Eu, Domnul, pe însoțitorul trâmbiței Mele Verginica, rudenie după trup cu păstorul Daniel, pe care apoi l-am luat păstor în slujba credinței sfinte, în slujba cuvântului Meu și a poporului care se naștea din cuvântul Meu pentru creștere, pentru credință cu viață, cu faptă în om.

A fost în ziua aceasta zi măreață de sărbătoare. M-am purtat de la ieslea cuvântului Meu cu poporul de la izvor și cu cetele îngerești și s-a întocmit în satul Mănești sărbătoarea ducerii la cer a păstorului Daniel, martorul Meu credincios, cel ce a stat și a răspuns cu tărie pentru numele Meu înaintea celor ce atât de hain l-au adus pe el la înfățișare pentru Mine și pentru el și pentru lucrarea Mea de nou Ierusalim pe pământ, lucrare începută de Mine prin trâmbița Mea Verginica în anul 1955 în satul Maluri, la Pucioasa, oraș cu nume din cer, prin care Eu Îmi răzbun prin cuvântul Meu pe cei binecredincioși. Foc și pucioasă este cuvântul Meu pentru cei necredincioși de ieri și de azi, și este împlinirea cuvântului Meu numele acestui oraș, iar pentru cei credincioși și sfinți el este rădăcina izvorului Meu și este nume mare, numele Noul Ierusalim, cetatea sfântă Noul Ierusalim, din pricina colinei Mele de azi, pe care Mi-am așezat un popor Mie slujitor în zilele acestea pe pământ, popor cuminte, pe care Eu l-am ales pentru slava Mea de azi și pe care îl voi sfinți din zi în zi mai mult, și pentru Mine îl voi sfinți. Amin.

Nu pot, o, nu pot să-i spun poporului care a băut din izvorul Meu în de-a lungul acestui timp ceresc, nu-i pot spune lui despre taina Mea cea de la celălalt capăt al cuvântului Meu, mântuitor cuvânt peste un popor. La începutul Meu de azi cu un popor chemat și strigat la masa Mea, și apoi spre mijlocul lucrării Mele, și apoi tot mai spre capătul cel de azi, unde am ajuns cu cuvântul Meu în mijlocul unui popor mereu răzvrătit, mereu nestatornic din pricina nemulțumirii lui, căci s-a îngâmfat unul peste altul cel ce a ascultat glasul Meu, o, Eu n-am putut în tot acest timp să Mă desăvârșesc, nici la început, nici mai pe la mijloc și nici mai apoi, așa cum Mi-am putut acum așeza împlinirea Mea cea atât de dorită peste un popor credincios și sfânt cu credința înaintea Mea. Ca să fi fost Eu biruitor, în sfârșit, cu lucrarea cuvântului Meu Îmi trebuia ucenici credincioși, statornici în lepădare de sine, în suferință și în nădejde și în iubire fără de seamăn, acum, între fiii poporului Meu din toată vremea trâmbițării Mele de azi, disprețuiți pentru iubirea lor, neprețuiți așa cum am fost Eu neprețuit atunci, un dar frumos și fără de preț, dăruit de Mine poporului cel din vremea toată a trâmbițării Mele de azi, căci cei neprețuiți sunt spre folosul multora din pricina umilinței din ei, prin care Eu, Domnul, pot pentru mulți din cei ce nu pot cu darul umilinței sfinte în ei pentru mântuirea lor, pentru iertarea lor de multele supărări și neascultări aduse Mie în tot cursul acestui timp de cincizeci de ani și mai mult. Eu, Domnul, însă, am biruit și am ieșit cu lucrarea Mea biruitor și Mi-am început biruința și lucrez cu mare taină, căci duhul lui antichrist și al lui satana, care îmboldesc omul ca să-i facă voia, acești capi răzvrățiți lucrează la vedere să răstoarne de pe pământ împărăția Mea, dar este scris în Scripturi să biruiesc Eu, Mielul lui Dumnezeu, și așa va fi, precum este scris. Amin.

Binecuvintez cu îngerii și cu sfinții intrarea între cei din cer a păstorului Daniel, care Mi-a păstorit poporul cu iubire sfântă și cu mustrare sfântă în vremea lucrului lui cu Mine prin puterea credinței lui în lucrarea cuvântului Meu. Din urma lucrului lui cu Mine am bucurie și rod Mie pe fiii cei de azi ai cuvântului Meu, care-Mi stau înainte mijlocitori pe mai departe și mărturisitori ai venirii Mele pe mai departe cuvânt în mijlocul unui popor statornic cu iubirea, cu credința și cu credincioșia, ucenici din ucenici, și am durere și nerodire pe cei ce atâția ani au auzit din gura Mea cuvântul și din gura păstorului veghea și îndemnul pentru calea Mea cu ei și n-au voit ei să-Mi aducă rod însutit, și nici înzecit, ci Mi-au adus ei rod de necredință, de îndoială, de clătinare a

lor și a altora ca și ei, căci n-au iubit aceștia cu lepădare de sine pe Dumnezeu, și s-au răzvrătit ca și Israel împotriva lui Moise și s-au lăsat slabi pentru Mine și tari pentru duhul răzvrătirii, duh care se naște din nemulțumirea celor ce nu pot cu duhul umilinței de duh, ci pot ca omul și atât.

Voi grăi poporului Meu în ziua pomenirii de patruzeci de zile după această sărbătoare a așezării în odihnă a păstorului Daniel și-Mi voi arăta lucrarea Mea cu el pe pământ și în cer și-Mi voi îmbia poporul spre umilința de duh pentru darul înțelepciunii cea de sus peste el apoi. Amin.

O, pace ție cu cei din cer de acum înainte, păstorule Daniel! Alături de trâmbița Mea Verginica și a celorlalți, care sunt între sfinți în cer din mijlocul poporului Meu, stați, stați veghetori mersului Meu peste pământ acum și poporului Meu celui binecredincios din vremea aceasta și biruinței Mele din mijlocul neamului român și pentru el înaintea Mea. Amin.

O, pace ție, poporul Meu, și credință ție pe calea ta cu Mine! Amin, amin, amin.

8/21-11-2009